

Vybavenost škol.

Jičínské školy disponují větší variabilitou možností, vybavenost škol je větší. Lepší tělocvičny, moderní vybavení. Město Jičín jako zřizovatel také žákům umožňuje využívání zařízení města zdarma – či za symbolický poplatek. Jako sportovní zařízení města Jičina - bazén , bruslení. V porovnání s tím pak stejné vyžití pro školy mimoměstské vychází spolu s dopravou výrazně draž a s přihlédnutím k tomu, že tyto lokality mají také více dětí ze sociálně slabších rodin se pak tato akce stává pro některé z nich finančně nedostupnou a nechávají své děti doma. Nerovné příležitosti vnímám i s porovnáním škol ve středočeském kraji, Mladé Boleslavi. Kde vybavenost a možnosti škol přesahují zdejší podmínky.

Výsledně vychází umístění ve škole ve městě Jičín vzhledem k četnosti návštěv galerie, knihovny, tvořivých dílen v K-klubu, apod. podnětnější.

Nerovně jsou vnímány i jednotlivé školy ve městě. Některé školy jsou považovány za rodiči preferovanější a dostávají se tak do kategorie škol skoro výběrových. Umístění dítěte na této škole je úspěchem. Většinou je toto úzce spjato s vedením školy a umístěním školy v dané lokalitě města. Otázkou zůstává, zda naplněnost takovéto školy je k užitku dětí.

Školy malotřídní / Školy s plně organizovanou výukou

Školy malotřídní jsou vnímány jako zpátečnické. Neplně organizovaná výuka vyhovuje menšině rodičů, většinou alternativních směrů. Nebo městským rodinám, které cítí svůj handicap sepětí s přírodou a snaží se tak tento fakt kompenzovat umístěním svého dítěte do školy tohoto typu. Tyto školy pak nahrazují nedostatečnou vybavenost environmentálním vyžitím svých žáků, pořádáním zajímavých akcí venkovského charakteru. Nezřídka rodiče vynakládají větší náklady na dovoz svých dětí zpět na vesnice. Prostředí rodinného typu může pak vyhovovat některým typům žáků a jevit se jako výhodné. Školy s menším počtem žáků umožňují individuálnější přístup k jednotlivcům. Z toho mohou čerpat děti vyžadující PLPP či jinou formu podpory ve vzdělávacím procesu. Někdy je tento fakt zohledněn školním. Zde pak vzniká nerovnost pro děti ze sociálně slabších rodin.

Inkluzivní versus vzdělávání před reformou

Umísťování dětí s potřebou podpory vnímám jako rovné. V naší škole máme ještě také třídu pracovní. Rodiče si tak mohou volit ze dvou variant a svému dítěti nabídnout vše dle jeho potřeb. Nezřídka si tak dítě „zkusí“ inkluzi v běžné třídě a pak po nezbytných oficiálních nezbytnostech a vyšetřeních přechází do třídy pracovní. Nutno připomenout, že v této třídě je většinově zastoupena romská menšina. Pro tyto žáky je pak toto prostředí motivující a cítí se tam jako doma. To má pak příznivý vliv na jejich vzdělání. Mám sama zkušenosti s výukou dívky, která v běžné třídě strádala a v této třídě pracovní „rozkvetla“. Její mutismus byl odstraněn a známky se vylepšily. Z těchto a dalších pozorování během vzdělávacího procesu se naskytá otázka, zda inkluzivní vzdělávání je pro všechny a vždy výhodou. Velmi často vnímám, že dítě s podporou asistenta je vnímáno jako rušivé a pro kolektiv zatěžující. A to z pohledu pedagoga i dětí samotných. Zajímavým faktem ale zůstává, že tyto děti mají velmi často zcela jiné vnímání a jsou velmi citlivé a to do takových škál, kam běžní žáci nedosáhnou. Mohly by tak být do jisté míry alternativou a dobrou přípravou na životní kompetence.

Výběrové třídy

V našem okrese není možnost umístit dítě do třídy výběrové. Absence těchto tříd skýtá možnost k zamyšlení. Sama jsem prošla základní školou -2.stupněm, ve třídě výběrové – matematické při 6.ZŠ v Mladé Boleslavi. V té době byly na škole třídy výběrové dvě : matematická a sportovní. Pohledem zpět tak možno zhodnotit úspěšnost takto homogenního kolektivu dětí. V porovnání s běžnou třídou vnímám pro mě zásadní nedostatek interpersonální inteligence v tomto kolektivu. Tento kolektiv bych připodobnila k superpočítači bez emocí, bez úsměvu a emocí. Zaměřený na výkon a znalosti.

Nezpochybnitelným výsledkem je uplatnění mých spolužáků v matematické oblasti i v nadnárodním měřítku. Pro mě je zde tedy trvajícím otazník: výběrové třídy – ano či ne ? Pokud ano, za jakých podmínek?

Rovná pedagogická intervence.

Jako rovnou vnímám možnost pedagogické intervence. V součinnosti s pedagogickou poradnou a školou pak vytvoření takového prostoru pro zlepšování pochopení učiva je k užítku žákům i rodičům. Plány PLPP jsou vypracovávány na míru pro jednotlivé žáky, kde je tato potřeba indikována. Jak bylo zmíněno na přednášce a jak vnímáme my pedagogové v praxi, hlavní hybnou silou zůstává situace v rodině a podpora ze strany rodičů. Pokud tato rodinná motivace schází, pak i tato rovná možnost selhává. Vnímám zde potřebu většího informování rodičů o možnostech intervence či doučování, psaní domácích úkolů s podporou. Takové služby nabízí kupř. Charita JC a její centra. Ne všichni rodiče o této možnosti vědí.

Shrnutí :

*Rovné příležitosti pro školy městské i vesnické

*Školy malotřídní

*Rovná inkluze

*Výběrové třídy –nerovné příležitosti

*Rovné pedagogické intervence